

फलत्वात् । जतुकावतयां राजनि० तस्यास्तत्तुल्यफल-
त्वात्तथात्वम् । [(वाल्मीकी) शूकशिव्याम् भरतः

कपिकच्छूरा स्त्री कपिभ्यः कच्छू राति ददाति रा-क ।
कपिकन्दु क० अपि+कदि-उक् अतोलोपः कस्य शिरसः
पिकन्दुकम् । शिरोस्थि शब्दच० ।

कपिका स्त्री कपिर्वराह इव कायति प्रकाशते कृष्णत्वात् कै-
क । नीलविन्धुवारहणे राजनि० ।

कपिकेतन पु० कपिर्हनुमान् केतने यस्य । अर्जुने कपिध्वजे
“खान्तपूर्वमिदं वाक्यमत्रयोत् कपिकेतनः” भा० आश्व० ८२ ।
यथा च तस्य कपिकेतनता तथावस्थितं भा० व० १५१ अ० ।

“एवमुक्तस्ते हनुमान् भीमसेनमभाषत । आहत्वा सौ-
हृदाच्चैव करिष्यामि प्रियं तव । चम् विगाह्य शत्रूणां
परिशक्तिमदाकुलाम् । यदा सिंहं रवं वीर ! करिष्यामि स-
हायक ! । तदाहं हृदिष्यामि स्मरवेण रवं तव । विजं-
यस्य ध्वजस्य नादान् मोक्ष्यामि दारुणान् । शत्रूणां ये
प्राणहराः सुखं येन हनिष्यथ” । कपिध्वजादयोऽप्यत्र ।

कपिकील पु० कपीनां प्रियः कोविः । (शेषोष्माकुल)
कोविभेदे रत्नभा० ।

कपिचूडा स्त्री कपीनां चूडेव । आम्नातकृष्णे राजनि० ।
वन्मुकुलस्य कपिचूडातुल्यतया तथात्वम् । [त्रिका०

कपिचूत पु० कपीनां चूत इव प्रियत्वात् । आम्नातकृष्णे
कपिज पु० कपितोजायते जन-ड । कपितेजे तरुके
(शिलारस) राजनि० ।

कपिजङ्घिका स्त्री कर्पेजङ्घेव जङ्घा यस्याः संज्ञायां कन् ।
वैलपिपीबिकायां (तेजोपोका) राजनि० तस्याः कपि-
तयदीघजङ्घत्वात्तथात्वम् ।

कपिञ्जल उ० स्त्री “कपिरिज जवते ईषत् पिङ्गलो वा कमनीयं
यम्” पिञ्जल्यतीति वा” निरुक्तोक्ता व्युत्पत्तिः प्रथो० ।

१ पक्षिभेदे चातके राजवल्गु० जलयाचनाय तस्य रस्यशब्द-
करणात् तथात्वम् । २ तित्तिरी त्रिका० । तित्तिरि-
रिह त्रैत एव याज्ञः । “वर्त्तिकाभाववर्तीर कपिञ्जल-
कतिभिराः । कविङ्गाः कुकुटाद्याश्च विस्किराः समुदा-
हृताः । विकीर्य भक्षयन्त्येते यस्मात्तस्माद् विस्किराः ।

कपिञ्जल इति प्राप्तः कथितो गौरतित्तिरिः” भावप्र० उक्तेः
अतएव “वसन्ताय कपिञ्जलानालभेत योऽप्राय कलविज्ञानं
गर्वाभ्यस्तित्तिरीन्” यजु० ४, २० । कपिञ्जलतित्तिरीणां
भेदेन निर्देशः “कपिञ्जलः कपोत उलूकः शशस्ते निष्-
ङ्गा” यजु० २४, २८ तस्य चारण्यत्वात् तत्तदेवतोद्दे-

शेन उत्सर्ग एवात्वालभनम् । “कपिञ्जलादीनुत्सृजति
पर्यग्निकतान्” कात्या० ४०, ६, ८ उक्तेः । कपिञ्जलमः-
गुणाश्च भावप्र० उक्ताः कपिञ्जलादीन् विष्किरातुङ्गा
“विष्किराः समुद्रा शीताः कृषायाः कटुपाकिनः ।
बल्याष्टधास्त्रिदोषघ्ना पथ्यास्ते लघवः सूताः” ।
कपिञ्जलशब्दस्यावर्णान्तत्वेन ह्रस्वत्वज्जभित्वेन च अ-
र्धशब्देन समासे न आद्युदात्तत्वम् । “अर्धं चावर्धं
ह्रस्वत्वज्” पा० सूत्रात्

कपिञ्जलनाय पु० बहुत्वस्य त्रित्वपर्यवसायिताख्यापके
न्यायभेदे स च न्यायो यथा “सवन्ताय कपिञ्जलाना-
लभेतेति” श्रुत्या कपिञ्जलगतं बहुत्वं बोधितं तच्च विव-
क्षितं विधेयसंख्यात्वात् कपिञ्जलस्यान्यतोऽप्राप्तत्वात् वि-
धेयत्वं बहुत्वं च त्रित्वमारभ्य परार्धपर्यन्तपर्यवसन्नभि-
त्यनव्यवसायेनाप्रवृत्त्या वेदाप्रामाण्यापत्तिरिति प्राप्तेराह
“प्रथमोपस्थितेस्तन्त्रत्वात्” ज० सू० । त्रित्वोत्पत्त्यनन्तरं
त्रित्वसहितैकत्वबुद्ध्या बहुत्वं जन्मते तत्र त्रित्वस्य प्रथमो-
पस्थितत्वात् वेदबोध्यबहुत्वस्य तत्रैव पर्यवसानाध्यवसायः
संख्यायाम् एकत्वस्यैव बहुत्वसंख्यायायां त्रित्वस्यैव प्रथमो-
पस्थितत्वात्तत्रैव वेदात्पण्यात् । अपेक्षाबुद्धिसङ्गतैक-
त्वत्वेण त्रित्वम् एवं तथाविधैकत्व बहुत्वेण बहुत्वं जन्मते
इति मते तु कारणीभूतापेक्षाबुद्धिबाधवेन प्रथमोपस्थित-
त्रित्वस्यैव वेदबोध्यता नातोऽप्रवृत्तिः अतएव वैया० भू०
संख्यायाम् एकत्वसंख्याया एव ग्रहणे कपिञ्जलालम्भ-
वाक्ये त्रित्वग्रहणं दृष्टान्तोक्तं यथा “अभेदैकत्वसंख्या-
या दृष्टौ भानमिति स्थितिः । कपिञ्जलालम्भवाक्ये त्रित्वं
न्यायाद्युच्यते” । “बहुत्वगणनायां त्रित्वस्यैव प्रथमो-
पस्थितत्वात् तद्रूपेणैव भानवदेकत्वस्य सर्वतः प्रथमोपस्थित-
त्वमस्तीति भावः” ।

कपितैल न० कपिभिः शिलायादारणेन निष्पादितं तैलम् ।
सिंहके तरुके गम्भद्रव्यभेदे (शिलारस) । “सिंहकसु तरु-
रुक्ताः स्यादातोयवनदेग्नः । कपितैलञ्च संख्यातं तथा
च कपिनामकः” भावप्र० । तेन तरुक्तरूपयवनदेशो-
द्भवशिलादलनेन कपिभिर्बुद्धावनगत्तस्य तथात्वम् ।

कपित्थ पु० कपिस्तित्थत्वं तत्फलप्रियत्वात् स्या-क प्रथो० ।
(कएतवेव) दृष्टभेदे “त्रिराहान्ते त्रिराहान्ते कपित्थ-
दराशनः” भा० ४८, ६५ । अस्य गुणपर्यायादि भावप्र०
उक्तं यथा । “कपित्थस्तदधित्यः स्यान्न तथा पुष्पफलः स्रतः ।
कपिप्रियोदधिप्रबलस्तथा नृनश्वरोऽपि च । कपित्थमामं